

Jaaroverzicht 2021

Stichting C.J. Jaski Fonds

Zeezeilen voor jong en oud!

Vaar mee met Vopak en Mano

Op 27 augustus vertrok de Eendracht met 24 deelnemers naar open zee. Onderweg was het door harde wind stevig aanpopen om het zeilschip op koers te houden. Het enthousiasme was er niet minder om: “De eerste drie uur waren een beetje zwaar, maar ik heb echt een mooie tijd gehad aan boord. Het zeilen was ontzettend gaaf en ik heb leuke gesprekken gevoerd met nieuwkomers. Mooi om te horen wat voor ideeën, plannen en verhalen ze hebben. Ook hoe ze over de toekomst nadenken.”

Reisverslagen

Nieuwe vrienden en angst kwijt

Een van de nieuwkomers raakte op de Eendracht zelfs zijn angst voor zee kwijt: “Ik ben door de reis een beetje vergeten wat mijn ervaring met de zee was. Toen ik vijf jaar geleden vluchtte en de overtocht van Turkije naar Griekenland maakte met een klein bootje, was ik bang. Nu ben ik niet bang meer de zee op te gaan. En aan boord was iedereen lief. Ik verwachtte dat wel, maar mijn verwachting werd overtroffen. Het was echt supertof en het eten was lekker. Ik ben zo blij dat ik ben meegegaan. En de gesprekken met de mensen van Vopak vond ik heel erg leuk. Iedereen wil graag verder praten en elkaar later nog ontmoeten.” Weer een ander laat weten: “Op reis zijn met nieuwe mensen en ze echt ontmoeten, vond ik heel fijn. Deze reis gaat mij helpen in de toekomst.”

“Er zijn zo veel vooroordelen, nu zie je gewoon de mens.”

“Kippenvel als je alle verhalen hoort.”

Leerzaam & kippenvol

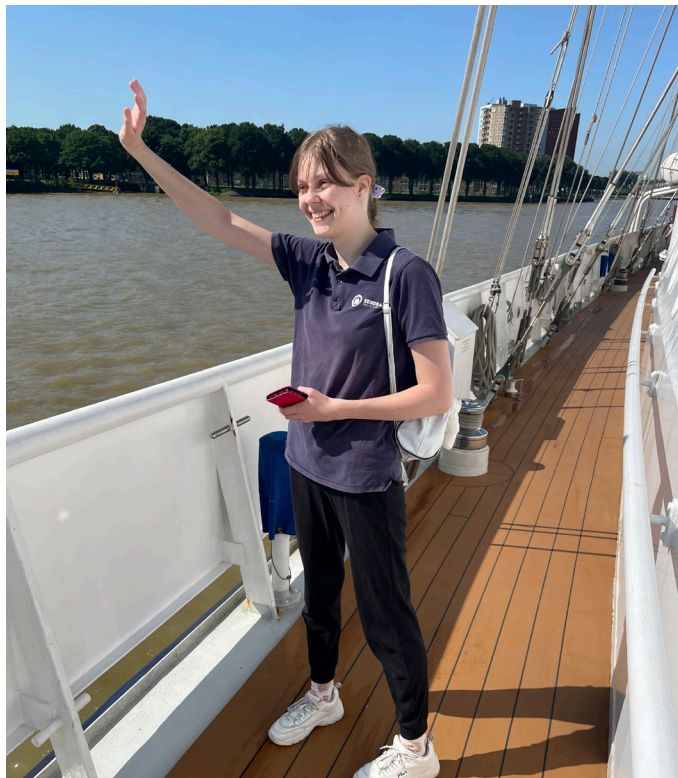
Voor Vopak-deelnemers was de reis vooral leerzaam: "Een unieke kans om met elkaar op reis te zijn en veel nieuwe vrienden gemaakt. Heel fijn dat dit kan. Ik denk dat we elkaar echt kunnen helpen. De gesprekken met de nieuwkomers waren heel leerzaam. Via de media krijg ik wel een beeld van de vluchtelingensituatie, maar het is heel anders als iemand naast je zijn of haar verhaal vertelt. Te horen wat iemand heeft doorgemaakt. Ik kreeg er kippenvol van." Een ander laat weten: "Voor mij de eerste boottocht ooit. Echt spannend, maar supergaaf om met deze groep op stap te zijn. Er was een hele mooie balans tussen ervaring, begeleiding, geduld en gezelligheid. Je merkt dat er in de hele wereld zoveel vooroordelen zijn en als je zo intensief samen optrekt, zie je gewoon de mens. We zouden meer met elkaar in contact moeten komen."

"Ik dacht: hoe kunnen mensen zo goed zijn? Dank jullie wel voor alles!"

"Ooit gevlucht in een klein bootje. Nu ben ik niet meer bang om op zee te gaan."

"Vooral mooi dat je gewoon met elkaar jongeren kan zijn."

Kapitein worden op je eigen schip

Samenwerken met andere maatschappelijke organisaties, daarin schuilt de kracht van onze stichting. Dit geldt ook voor de Giovanni van Bronckhorst Foundation. Deze Rotterdamse organisatie koos als locatie voor de S.V. GIO Summerschool naast Diergaarde Blijdorp deze zomer ook voor de Eendracht. Het doel: samen kinderen met een leerachterstand die vaak in armoede leven laten zien dat de wereld zoveel groter is, hun basis te versterken. Directeur Jacqueline Jonkhart: "Dat is precies wat we willen. Kinderen moeten bij ons in- en uit kunnen lopen, zich welkom en veilig voelen. We willen gezien en gevoeld worden als extra familie. Deze locatie, diep in de wijk Feijenoord, hebben we bovendien bewust gekozen. Hier leeft 1 op de 4 kinderen onder de armoedegrenzen bij deze groep is vaak sprake van een leerachterstand."

Soms denk ik als iedere Rotterdammer die het goed heeft een ander die zo moet leven aan de hand neemt, is het probleem opgelost. Als mensen vragen wat mijn ambitie is, zeg ik: als ik hier de deur kan sluiten, dan heb ik het goed gedaan."

Recht vanuit ons hart

"We zien helaas zoveel ellende", vervolgt Jacqueline. "Kinderen met kapotte kleren, te kleine schoenen of die niets te eten krijgen voor ze naar school gaan. Ook daar zoeken wij oplossingen voor. Zo ligt onze vriezer vol brood en hebben we altijd gezonde tussendoortjes paraat. Onze projecten verzorgen wij overigens volledig vanuit onze foundation, want we gaan voor kwaliteit en dat houden we graag zelf in de hand. We werken ondertussen hard aan een online portal waar kinderen met elkaar in contact kunnen komen. We gaan daarbij jongeren van de eerste

Reisverslagen

lichting inzetten als ambassadeurs. Wij kunnen wel zeggen hoe geweldig we het doen en hoe fijn het is om deel te nemen, maar dat kunnen ze zelf veel beter vertellen. Onze basis is dat ons werk recht vanuit ons hart komt en dat we oprecht willen bijdragen aan de ontwikkeling van een kind."

Weerbaarheid als romp van een schip

"We willen vooral dat kinderen zelfvertrouwenleren, optimistisch kunnen zijn en emotioneel sterker worden door coaching. Alles wat we doen is gericht op de transitie naar elders, zoals naar de thuissituatie, school of straat. We zien daarbij de weerbaarheid van een kind als de romp van een schip. Soms zie je daarin echt kraters en soms kleine gaatjes. Je moet zorgen dat de romp stevig is, pas dan kun je gaan bouwen aan alles wat een kind verder brengt. Dat werkt ook zo bij een schip, vandaar die metafoer."

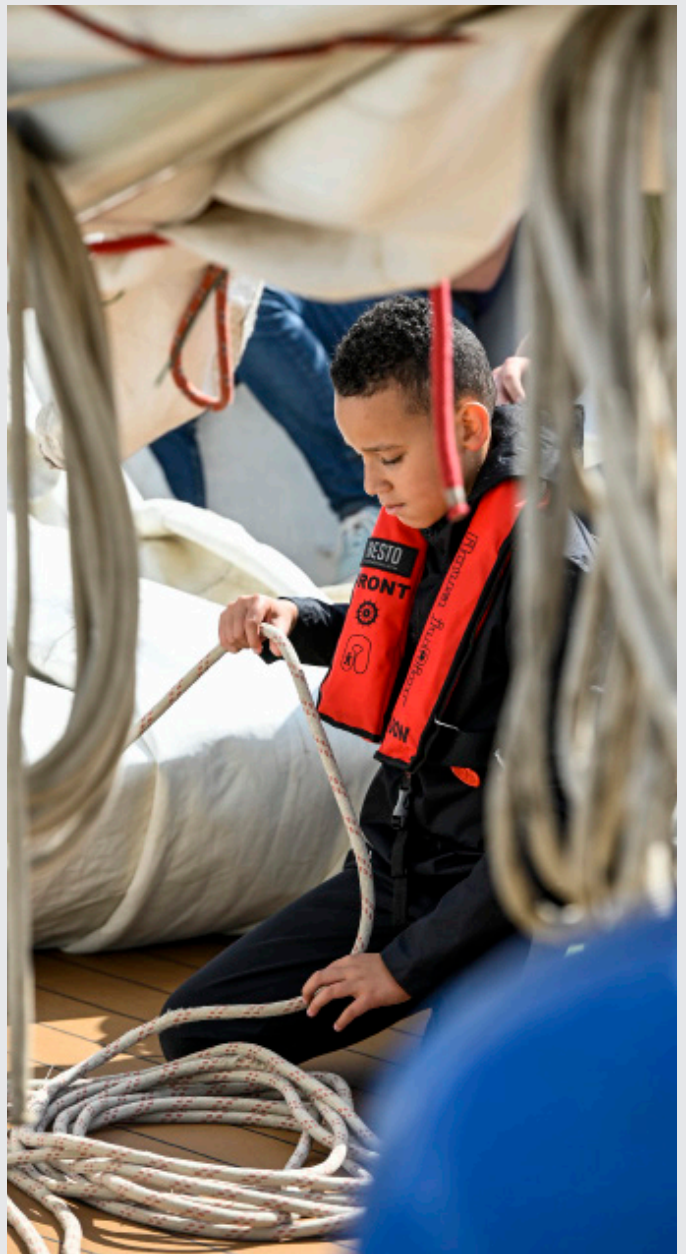

Boxen prominente rol

Op de Eendracht zijn we onder meer bezig geweest met rekenen, daarvoor leent die omgeving zich uitstekend. Het ochtendprogramma organiseerden wij zelf, het middagprogramma verzorgde de Eendracht. Iedere morgen stapten de kinderen aan boord voor een gezond ontbijt, aansluitend werd er gebokst. Dat onderdeel vormt echt een prominente rol in ons programma. Je ziet hoe kinderen reageren als ze onder druk staan, of ze bijvoorbeeld angstig zijn. Door sport leren ze respect, discipline en keuzes maken. We zijn ook een dag door de Rotterdamse haven gevaren, dat was voor de deelnemers een eyeopener. Ze zien een stukje stad dat ze nooit te zien krijgen en dat vanaf het water op zo'n fantastisch groot schip. Zelfs de zeilen werden met elkaar gehesen tijdens de dagtocht op zee. Helaas was die wat onstuimig, dus zijn we snel omgekeerd. Een creatief uitstapje was de middag in het Maritiem Museum, dat de Eendracht had geregeld. Kinderen konden zeilen beschilderen, waarvan weer tassen worden gemaakt. Zo waren ze dus tegelijkertijd met duurzaamheid bezig.

Onvergetelijke synergie

Jacqueline tot slot: "Als je aan boord stapt, voel je hoe je alles letterlijk achter je laat. Hoe fijn is dat? Zeker voor die kinderen! Als we voldoende middelen hebben, dan volgend jaar graag weer. Sowieso als je de Eendracht-crew zag, hoe zij omgingen met al die kinderen, met zoveel overgave en liefde! De samenwerking was echt top. Er is echt een 'joint venture' tussen de crew van ons en de Eendracht.

"Ik wil kapitein Hein worden, geweldig!"

Zomers Heppie met Eendracht

Voor Daan (17 jaar) was dit de eerste Heppiereis met de Eendracht. Hij vertelt: "Met zo'n groot zeilschip varen was prachtig. Ik ben wel vaker op een boot geweest, maar niet op zo'n groot schip. We hebben vooral langs de Nederlandse kust gevaren, want we konden nu, vanwege corona, niet naar het buitenland. We zijn vanuit Rotterdam naar de Tweede Maasvlakte gegaan. Onderweg stond er met vlagen veel wind. Als je dan 's nachts op bed lag, even geen wacht hoefde te lopen, dan kon je soms maar moeilijk in je bed blijven liggen. Wat ik heel leuk vond, was de zeilen hijsen en als je 's nachts een wacht moest draaien, dan vond ik het opkomen van de zon echt mooi. Wat bijzonder was, is dat we onderweg zo nu en dan zeehonden van dichtbij hebben gespot. Ik zwem zelf trouwens ook graag, maar daarvoor was het dit keer helaas te koud. Sowieso hou ik ervan om op en rond het water bezig te zijn. Ik doe nu een opleiding Handhaving, maar ik wil hierna graag bij de politie op het water verder. Daarvoor ben ik nog te jong, vandaar dat ik deze opleiding nu volg.

Nieuwe vrienden gemaakt

Wat ik niet snel zal vergeten, is dat je samen zo'n zeilschip draaiend

moet houden. De bemanning liet ons steeds zien hoe alles in zijn werk ging en meehelpen in de kombuis hoorde er ook bij, zoals samen de afwas doen. Eigenlijk vond ik alles leuk en ik heb heel veel mensen leren kennen, nieuwe vrienden gemaakt, waarmee ik nog steeds contact heb. De terugreis naar Rotterdam, langs de havens vond ik trouwens wat minder, want dan kan de Eendracht alleen op de motor varen. Vol in de zeilen is toch echt zoveel leuker om te zien en te ervaren. Mijn ouders stonden klaar om mij op te halen en dan is het wel gaaf om te laten zien hoe je samen zo'n groot schip afmeert.

Al met al een hele mooie vakantie. Later hoop ik nog veel meer reizen te kunnen maken, want ik ben wel iemand die van reizen houdt. Voor nu ben ik vooral bezig met mijn opleiding, zodat ik straks kan doorstromen naar wat ik graag wil: werken bij de waterpolitie." Dyon (19 jaar) ging al vaker mee met de Eendracht. Hoe heeft hij de reizen met Heppie ervaren? "De allereerste keer gingen we naar Boulognesur-Mer in Frankrijk, dit was voor mij de eerste keer dat ik in het buitenland was. Dat vond ik supergaaf, maar ook omdat het mijn eerste keer zeilen was op zo'n schip. Gelukkig konden we afgelopen zomer toch op reis met de Eendracht, ondanks corona. Helaas mochten we

nergens aan wal, maar dat maakte de tocht niet minder leuk. We zijn heel veel overstag gegaan, voor mijn gevoel wel vijftig keer. Samen kregen we die manoeuvre al snel onder de knie. We hadden wel veel sterke wind, zo'n 34 tot 40 knopen. Hierdoor werd het zeilen pas echt een avontuur. Zeilen hijsen, op de hoge golven deinen en overstag gaan door met je groepje samen te werken, was prachtig! Het hijsen van de zeilen vond ik echt het allerleukst. Zo mooi om te zien hoe zo'n zeil in de mast omhoog wordt gehesen en te bewonderen hoe groot zo'n zeil wel niet is.

Daan: "Eigenlijk vond ik alles leuk!"

Vlucht naar zee

Kortom, het zeilen op de Eendracht vind ik fantastisch! Geen tv of internet, dat vond ik heerlijk. Als we geen wacht hoefden te draaien, had je alle tijd om samen te relaxen of gewoon te genieten van de zee. Het samen optrekken vond ik sowieso al die keren leuk en spannend. Vooral omdat je met een groep bent waarin iedereen een bijzonder verhaal heeft, of iets heeft meegemaakt en de kans krijgt om er even niet aan te denken. Je laat letterlijk alles achter je en je vlucht even naar een mooi, spannend, onbekend leven op zee.

Wat ik vooral heb geleerd, is dat het avontuur pas echt begint als je vaart. Ik vond het superleuk om kennis te maken met de bemanning, die leerde ons hoe alles werkte, hoe je samen zo'n schip in beweging houdt. Ik heb van alles geleerd zoals knopen leggen, zeilen strijken of hijsen, navigeren en koersen uitzetten, noem maar op. We hebben echt alles gedaan wat er moest gebeuren, inclusief schoonmaken en de kok helpen. Wat ik nooit meer zal vergeten is het hele avontuur op zee, de belevenis, het gezelschap van alle jongeren, de begeleiding en bemanning. Met elkaar zorgen dat het schip vooruitkomt, op de zeilen kan varen, samen wacht draaien en de zonsondergangen en -opkomsten zien, de sterrenhemel en de maan met heldere lucht als het donker is. Ik zal dit niet snel vergeten, omdat het zo intens en avontuurlijk was. Al die keren heb ik vrienden kunnen maken en ik heb nog steeds contact met een aantal opstappers. Mijn droom is trouwens om ooit op de Eendracht zelf vrijwilliger te worden. Dat ik dan kan vertellen hoe alles werkt en andere mensen kan laten ervaren hoe het is om met zo'n zeilschip de zee op te gaan, dat lijkt mij geweldig."

Dyon: "Het avontuur begint pas als je echt vaart."

Dyon: "Mijn droom: vrijwilliger worden op de Eendracht."

Stichting Zeilschip Eendracht

Stichting Zeilschip Eendracht exploiteert als non-profitorganisatie. Zeilschip Eendracht is gebouwd en ingericht om te varen met onervaren (jonge) mensen. De Eendracht wordt ook ingezet voor individuele zeiltochten dagtochten, zakenreizen en evenementen. Alle commerciële opbrengsten gaan naar het onderhoud van het zeilschip en maatschappelijke projecten.

Gedreven door vrijwilligers

Onze ruim 300 vrijwilligers houden met een enorme gedrevenheid en veel enthousiasme zeilschip Eendracht in de vaart. Zij volgen net als de vaste bemanning alle benodigde trainingen, van vaktechnisch (brandveiligheid & navigatie) tot en met sociaal (samenwerken & gastvrijheid). Vrijwilligers varen minimaal 10 dagen per jaar. Ook wordt de bemanning speciaal opgeleid om met bijzondere doelgroepen te varen. Met al deze menskracht kan Stichting Zeilschip Eendracht zich inzetten voor (kwetsbare) jongeren, zieken en ouderen.

Ieder individu heeft verschillende mogelijkheden en behoeften. Toch is iedereen aan boord van de Eendracht gelijk. Aan boord van zeilschip Eendracht is het niet alleen gezellig met elkaar, maar draait het ook om samenwerken, elkaar leren kennen en alles te weten komen over het zeilen op zee.

De doelstelling van een reis met Zeilschip Eendracht is om zelfvertrouwen te kweken in een veilige en omgeving. Ook samenwerken, vriendschappen sluiten en genieten van een hele bijzondere vakantie of dag uit.

Gedicht

horizon

verdwijnt met mij
naar open water
voel de deining
zoals de zee zich
steeds laat kennen
zacht, verstillend of klotsend
bij een te ruwe storm

ga mee op hoe je kompas
wil reizen
voel je klein
op woeste golven
of groots als je
weer zo gaat
voor de wind
met de zeilen vol

ontdek steeds
je stoutste dromen
en laat het zoute water
stromen als
een zee van zilte liefde
alsof je net geboren wordt

kom met volle kracht verkennen
ga hoog aan de wind
ook al is het soms laven
kies met mij de ongekende
horizon

Zeilen helpt Ruben verder leven met zijn hersentumor

De vierentwintig jarige Ruben van Duijn uit Katwijk verkocht ruim 300 zelfontworpen bootsvlaggen, om zo een bijzondere zeilreis voor zijn lotgenoten mogelijk te maken. Samen met een twintigtal andere jonge mensen die leven met kanker stapte hij begin augustus voor de vierde keer aan boord van Zeilschip Eendracht, om samen met hen de Noordzee over te steken.

“Iedere keer dat ik weer aan boord stap, voelt als thuiskomen.” steekt Ruben van wal. “Door mijn hersentumor ben ik op mijn dertiende bijna helemaal blind geworden, waardoor ik veel aanpassingen heb moeten doen in mijn leven. Ook mijn toekomstdroom, varen als binnenvaartschipper, heb ik los moeten laten. In mijn dagelijks leven merk ik dat de omgang met andere mensen niet altijd even makkelijk gaat. Door mijn visuele beperking is het contact vaak geforceerd en moet ik extra mijn best doen om aansluiting te vinden. Heel ingewikkeld, want ik ben

juist een ontzettend sociaal mens die gek is op gezelligheid.”

Weer gewoon Ruben zijn

Tijdens de ‘Samen op koers’ reizen aan boord van de Eendracht heeft Ruben hier geen last van. “Binnen deze groep doet niemand moeilijk over het feit dat ik bijna niks zie. Iedereen denkt hier aan boord in mogelijkheden in plaats van in moeilijkheden. Zo sta ik ook gewoon aan het roer of help ik mee met het hijsen van de zeilen. De omgang met de anderen gaat als vanzelf. Omdat ik niks hoeft uit te leggen word ik even niet geconfronteerd met de gevolgen van mijn kanker en kan ik gewoon weer Ruben zijn.”

Van A tot Z betrokken

Tijdens de vijf dagen aan boord werken de jongeren samen met bekwame bemanning om het schip vanaf Rotterdam veilig heen en weer naar Engeland te varen. “De crew was dit jaar weer super. Ze doen er alles aan om ons een onvergetelijke week te bezorgen en betrekken ons van

A tot Z bij wat er op het schip moet gebeuren. Velen van hen werken op vrijwillige basis en doneren dus eigenlijk hun vakantiedagen aan ons. Dat is toch fantastisch?!” Vertelt opstapper Bart Selten enthousiast. Bart is actief binnen de activiteitencommissie van Stichting Jongeren en Kanker en ging voor de tweede keer mee met de reis. Vorig jaar als deelnemer, dit keer als medeorganisator.

Investeren in een succeservaring

Stichting Jongeren en Kanker is in staat de ‘Samen op koers’ reis samen met Stichting Zeilschip Eendracht te organiseren dankzij verschillende sponsors. “We hebben dit jaar weer kunnen zeilen met dank aan het C.J. Jaski Fonds. Een reis als deze is een kostbare aangelegenheid. We krijgen wel eens de vraag of we niet veel beter een goedkoop hutje op de hei kunnen huren, maar het effect van het losgooien van de trossen en samen op zee zijn is eigenlijk met geen pen te beschrijven. Dit is echt een unieke formule, die je even helemaal loshaalt van je thuissituatie. Ieder jaar zijn

we weer op zoek naar bedrijven en particulieren die dit bijzondere project willen steunen. Die bereid zijn te investeren in ons. In jonge mensen die toe zijn aan een grensverleggende succeservaring. Een ervaring die weer moed en energie geeft om door te leven na de diagnose kanker en weer een waardig onderdeel uit te kunnen maken van de maatschappij.” aldus medeorganisator en Jongeren en Kanker bestuurslid Sophia Sleeman.

“Mensen beseffen zich vaak niet welke impact kanker op jonge leeftijd heeft. Door samen te zijn met lotgenoten krijg ik weer vertrouwen in mezelf. Tijdens de zeilweek wordt er gekeken naar wat ik wél kan, in plaats van te focussen op mijn beperking. Dat geeft kracht! Daarom gun ik iedereen een weekje Eendracht!” sluit Ruben af.

Samenwerkende stichtingen:

HET
VERGETEN
Kind

Philadelphia
Het beste uit jezelf

**rotterdamse
douwers**

enver
jeugd en opvoedhulp